

Criteria beoordeling Bedrijfsgezondheidsplan (BGP)

Inleiding

Uitgangspunt is dat het BGP voor de veehouder van zoveel mogelijke toegevoegde waarde moet zijn. Dat betekent dat de gegevens, die op het BGP staan vermeld, zo valide mogelijk zijn. De dierenarts zal vaak enige moeite moeten doen om na te gaan of de kengetallen, die door de veehouder worden aangeleverd, kloppen. Voor de dierenarts betekent dit dat er niet alleen een beroep wordt gedaan op zijn/haar vaktechnische kennis, maar ook op de communicatieve vaardigheden. In het kader van de inhoudelijke borging van het BGP worden de communicatieve vaardigheden echter niet in de beoordeling betrokken, maar wel in de discussie binnen de groep.

Het BGP kent een vaste aantal onderdelen:

- kengetallen (met aandachtspunten)
- antibioticagebruik (met aandachtspunten)
- infectiedruk (met aandachtspunten)
 - insleep van buiten (risicofactoren)
 - versleep (risicofactoren)
- weerstand
 - huisvesting en verzorging
 - voeding
 - vaccinaties en overige preventieve maatregelen
- evaluatie actiepunten vorige plan
- actiepunten

De verslaglegging is er op gericht om een goede koppeling te maken tussen enerzijds de kengetallen en geconstateerde risicofactoren en anderzijds de geformuleerde aandachts- en actiepunten.

Beoordeling

De volgende onderdelen van een BGP worden beoordeeld:

1. Formulering van de problemen/risicofactoren

Hierbij gaat het om een heldere en duidelijke beschrijving van het probleem of gesignaleerde risicofactoren.

Bijvoorbeeld: als de kuilwaliteit als een risicofactor wordt gezien, geef dan aan in welk opzicht (schimmel, broei, muf, te nat, etc.). Als de formulering nog vragen oproept is deze blijkbaar niet helder genoeg.

Versie 1.0	Opgesteld door fD	Vastgesteld door CvB rund	Goedgekeurd door SGD	Pagina
	12-04-2015	28-04-2015	05-06-2015	1

2. Veterinaire onderbouwing van de gegeven actiepunten/adviezen

Bijvoorbeeld: vaccineren kan een (tijdelijke) oplossing zijn voor een diarreeprobleem, maar als de hygiëne rond het kalven (afkalfstal, ziekenstal, kalven op roosters) ook als een belangrijk risico wordt gezien, kun je erover discussiëren of vaccinatie het enige advies zou moeten zijn (dit kan aanleiding geven voor goede inhoudelijke discussie in de groep);

3. Relatie tussen de adviezen/actiepunten en de kengetallen/risicofactoren

Bijvoorbeeld: een advies om te gaan vaccineren tegen BRSV, zonder dat een probleem op dat punt is gedefinieerd.

4. Relatie tussen de kengetallen/risicofactoren en de adviezen/actiepunten

Bijvoorbeeld: een afwijkend kengetal/probleem/risico waar verder geen advies over wordt gegeven (wel afhankelijk van het belang van de afwijking); discussie over de vraag of je herhaald waargenomen afwijkingen altijd van een advies moet voorzien. Hierbij kan men zich altijd afvragen of het advies in de gegeven situatie wel goed is. Op het BGP zal wel aangegeven moeten zijn, dat veehouder geen actie heeft ondernomen op de genoemde punten.

5. Formulering van de adviezen/actiepunten

Specifiek: Een advies moet zoveel mogelijk zijn toegesneden op een specifieke situatie.

Voorbeeld1: Als de kuilkwaliiteit te wensen over laat zal in de probleemdefinitie moeten staan ten gevolge waarvan (broei, schimmel, te nat, te droog etc.). Dan kan een specifiek advies worden gegeven.

Voorbeeld 2: Als het tankcelgetal te hoog is kan dit bv. komen door teveel chronisch geïnfecteerde dieren, veel nieuwe infecties, of enkele uitschieters. Het advies moet hierop toegesneden zijn.

Meetbaar: Adviezen moeten zodanig zijn dat evaluatie van de effecten van de adviezen mogelijk is.

Voorbeeld: als besloten wordt tot vaccinatie tegen een bepaalde ziekte is het verstandig af te spreken op welke wijze het effect van de vaccinatie wordt vastgesteld en op welke termijn.

Acceptabel: De adviezen moeten voor de veehouder acceptabel zijn. Bij onacceptabele adviezen gaat het meestal om adviezen die veel tijd of geld gaan kosten. De dierenarts zal onderbouwd een advies moeten geven dat zoveel mogelijk tegemoet komt aan het doel om de situatie te verbeteren (maatwerk). Een stappenplan formuleren kan ook een optie zijn om het draagvlak te vergroten.

Realistisch: Niet realistische adviezen zullen meestal ook niet acceptabel zijn of veterinair gezien niet kloppen, maar dat hoeft niet altijd.

Voorbeeld: bij een probleem een sterke verbetering van de situatie voorzien over drie maanden (tijd prima aangegeven), maar dit hoeft niet realistisch te zijn (bijvoorbeeld bij ernstige klauwproblematiek). In dat geval kan ook een stappenplan uitkomst bieden.

Tijdgebonden: Adviezen waar een tijd aan gekoppeld wordt voor een bepaalde verbetering of voor evaluatie geeft een sterke verhoging van de kwaliteit.

Versie 1.0	Opgesteld door fD	Vastgesteld door CvB rund	Goedgekeurd door SGD	Pagina
	12-04-2015	28-04-2015	05-06-2015	2